

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ:
กรณีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*
Error Analysis of Written English Essays: The Case of 3rd Year
Students of English Major, Chiang Mai Rajabhat University

รณวีร์ พาผล, จารุณี นาคเจริญ และณพัชญา สุขพัชราภรณ์

Ranavi Pappol, Jarunee Nakcharoen and Napatchaya Sukpatcharaporn

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ranavira_p@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนักศึกษา และ 2) วิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนักศึกษา เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คัดเลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ จำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเรียงความ (ENG 3212) ในภาคการศึกษาที่ 1/2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเขียนเรียงความตามโจทย์ My Favorite Place โดยจำกัดความยาวการเขียนที่ 350-400 คำ ในเวลา 2 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือหรือตำราอ้างอิงขณะทำแบบทดสอบ ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 27 ชิ้นงาน เพื่อหาข้อผิดพลาดในการเขียน และสามารถจำแนกออกได้เป็น 25 ประเภท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อผิดพลาดทั้งหมดที่พบในแบบทดสอบได้มานับจำนวนครั้งพร้อมทั้งหาค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในแต่ละประเภท เพื่อวิเคราะห์หาประเภทข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดจากมากไปน้อย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุด 5 เรียงจากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment) 18.44% เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) 13.5% คำนำหน้า

*ได้รับบทความ: 20 ตุลาคม 2564; แก้ไขบทความ: 31 มกราคม 2565; ตอปรับตีพิมพ์: 30 เมษายน 2565

Received: October 20, 2021; Revised: January 31, 2022; Accepted: April 30, 2022

คำนาม (Article) 12.08% คำกริยาผิกรุปกาล (Verb Tense) 10.49% และอันดับที่ห้า การเลือกใช้คำศัพท์ (Word Choice) 8.59% ตามลำดับ

2. จากการวิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดทางการเขียนเรียงความของนักศึกษาทำให้พบว่าข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เกิดจากอิทธิพลของการถ่ายโอนภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมาย นักศึกษายังไม่เข้าใจข้อแตกต่างของกฎไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคพื้นฐานและประโยคที่ซับซ้อน ส่งผลให้ไม่สามารถเขียนประโยคที่สมบูรณ์ได้ ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และคำนำหน้าคำนามผิด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษดังกล่าว สามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด; การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ

Abstract

This research has the objectives as 1) to analyze errors in students' essay writing and 2) to analyze causes of errors in students' essay writing. It is mixed between qualitative and quantitative research. The population and the sample group selected by purposive sampling were 27 third year students enrolled in Essay Writing course (ENG 3212) in the first semester of the academic year 2021. The research instrument was the essay writing test based on the topic "My Favorite Place," with a writing length limit of 350-400 words, over 2 hours. No tools or reference textbooks are allowed during the test. The research data was collected by 27 pieces of students' writing paper examined to find writing errors which can be classified into 25 types. The statistics used in the research is percentage. The researchers analyzed all errors of each type found in the test into percentage to find the most frequent error types in descending order.

The research results were found that:

1. The five most common errors in descending order were sentence fragment 18.44%, punctuation 13.5%, article 12.08%, verb tenses 10.49%, and word choice 8.59% respectively.

2. The analysis of students' essay writing errors revealed that most of the errors were due to the influence of mother tongue transferred to the target language. Students still do not understand the differences in grammar rules, basic sentence structures and

complex sentences. As a result, it is impossible to write complete sentences, use punctuation and articles. The results of such errors in writing English can be used as a guideline for teaching writing skills for English language teachers.

Keywords: Error analysis; Written English essays

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจต่อตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ทักษะภาษาอังกฤษที่มีความยากที่สุดคือ ทักษะการเขียน (วันทนี แสงคล้ายเจริญ, 2561; นัสยา ปาติยเสวี, 2561) เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ต้องรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลให้ถูกต้องตามโครงสร้างและระเบียบวิธีการทางภาษา อีกทั้ง มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นทักษะในการแสดงความคิด การถ่ายทอดความรู้สึก เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ ใช้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้ในระดับสูงที่เกี่ยวกับการวิจัยหรือการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเชิงวิชาการที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนการสอนระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากการเขียนมีลักษณะเป็นทางการ มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน ซึ่งในรายละเอียดของการให้ข้อมูลนั้นต้องมีความถูกต้องตามหลักภาษาและมีที่มาที่ไป (Fahmida, 2010; Tribble, 1996, pp. 83-86) โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงการตรวจสอบงานเขียนตามองค์ประกอบการเขียน 4 ข้อ คือ 1) ทักษะการใช้ไวยากรณ์และเขียนประโยคอย่างถูกต้อง (Grammatical skills) 2) ทักษะการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Stylistic skills) 3) ทักษะในการสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Mechanical skills) 4) ทักษะการเลือกใช้ประโยคและคำศัพท์ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงผู้อ่านและจุดประสงค์ในการสื่อสาร (Discourse skills) (Heaton, 1975, p. 135)

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ได้รับการส่งเสริมโดยให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็น ให้ถูกต้องตามกระบวนการเขียนอย่างมีลำดับขั้นตอนและความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์ แต่ปัญหาทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษยังคงพบเห็นอยู่ได้มาก ซึ่งข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษนั้นอาจมีสาเหตุมาจากการแทรกแซงของภาษาที่ 1 (First Language Inference) หรือ Interlingual errors ที่เป็นผลมาจากการใช้ไวยากรณ์ไม่สมบูรณ์ หรือ Intralingual errors ที่ผู้เรียนนำหลักภาษา ความรู้ด้านไวยากรณ์จากภาษาที่ 1 ไปใช้ในการเขียนภาษาที่ 2 (Camilleri, 2004; Huang,

2001; Jenwitheesuk, 2009; Chan, 2004) ซึ่งสามารถอธิบายและจำแนกลักษณะการแทรกซ้อนของภาษาแม่ได้ว่ามี 2 ลักษณะที่สำคัญ คือ 1) การแทรกซ้อนของภาษาแม่โดยถ่ายทอดลักษณะภาษาแม่มายังภาษาที่สอง (Language Transfer) ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดความรู้เก่าเข้าไปผสมผสานกับความรู้ใหม่ คือ เมื่อมีการใช้ภาษาที่สอง ผู้เรียนจะนำความรู้ดั้งเดิมคือภาษาแม่มาเกี่ยวข้องด้วย ส่งผลให้มีการใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาที่สองที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ 2) การแปลความคำต่อคำ (Word-for-word translation) กล่าวคือ ในบางครั้งผู้เรียนจะอาศัยภาษาแม่เป็นตัวช่วยในการสื่อสาร เพราะมีความสามารถไม่เพียงพอในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาที่สองได้ จึงเกิดการแปลแบบคำต่อคำที่เป็นสาเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สอง (อัจฉรา เฟ่งพานิช, 2530) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sarfraz (2011) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความผิดพลาดจากกระบวนการทางภาษาและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ridha (2012) และ Hayati (2019) ที่อธิบายว่า ข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียน EFL ส่วนใหญ่เกิดจากการใช้คำศัพท์ (Lexical) การเรียงคำ (Word order) คำบุพบท (Preposition) คำกริยาช่วย (Auxiliary verb) การใช้ประธานร่วมกับคำกริยา (Subject-verb agreement) คำกริยา (Verb) พหูพจน์ (Pluralization) และคำนำหน้านาม (Article) ที่ไม่ถูกต้อง โดยสาเหตุดังกล่าวเกิดจากการแทรกแซงของภาษาที่ 1 ในขณะที่เรียนรู้และฝึกฝนภาษาที่ 2

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งข้อผิดพลาดของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนจึงมีประโยชน์ต่อผู้เรียนใน 2 ด้าน คือ 1) ด้านข้อมูลของผู้เรียน กล่าวคือ ข้อผิดพลาดสามารถแสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 2) ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนที่ชี้แนะให้ผู้สอน และผู้พัฒนาหลักสูตรได้เห็นส่วนไหนของภาษาเป้าหมาย (Target language) ที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุดและข้อผิดพลาดประเภทไหนมีอิทธิพลมากที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Dulay, Burt, & Krashen, 1982, p. 138) ด้วยเหตุนี้ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบถึงการใช้ภาษาเป้าหมายและการใช้กลยุทธ์ในการเขียนของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลหลักสำหรับผู้สอนและผู้พัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การดำเนินการวิจัยประกอบไปด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การเขียนเพื่อหาศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Error Analysis) และการแทรกแซงจากภาษาที่ 1 (L1 interference) รวมถึงตำราที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเขียน การเรียนภาษาที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักศึกษาปี 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งผ่านการเรียนรายวิชาการอ่านและการเขียนเบื้องต้น (ENG 1205) การเขียนระดับย่อหน้า (ENG 2211) ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ENG 1102) และผ่านการทำแบบทดสอบเสมือนโทอิค (TOEIC mock-test) มาแล้ว จำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนวิชาการเขียนเรียงความ (ENG 3212) ในภาคที่ 1 การศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรทั้งหมดที่เป็นนักศึกษาปี 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนวิชา การเขียนเรียงความ (ENG 3212) ในภาคที่ 1 การศึกษา 2564 โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเขียนเรียงความตามโจทย์ My Favorite Place กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเขียนโครงร่างการเขียนเรียงความ (Outline) จำกัดการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 350-400 คำ และใช้ระยะเวลาในการเขียนจำนวน 2 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือหรือตำราอ้างอิงขณะทำแบบทดสอบ

4. การดำเนินการทดสอบ กลุ่มตัวอย่างดำเนินการเขียนเรียงความตามโจทย์ที่กำหนดในแบบทดสอบตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการเขียนโครงร่าง (Outline) จากนั้นลงมือเขียนภายใต้ข้อเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในรายละเอียดที่ระบุไว้ในเครื่องมือวิจัย

5. การรวบรวมข้อมูลและแบ่งประเภทข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานด้านทักษะภาษาอังกฤษในระดับใกล้เคียงกันดังรายละเอียดระบุไว้ในหัวข้อที่ 2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มโดยผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความตามขั้นตอนโดยละเอียด แล้วดำเนินการทดสอบภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ และทำการตรวจงานของนักศึกษาด้วยการตรวจไขว้โดยผู้วิจัยจำนวน 3 คน เพื่อหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ตามเกณฑ์การประเมินผล (Rubric) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งได้จำแนกออกมาเป็น 25 ประเภท (Nurish, 1983; Fahmida, 2010) ดังนี้ การใช้ตัวอักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์ใหญ่ (Capitalization) การใช้คุณศัพท์ (Adjectives) การใช้กริยาวิเศษณ์ (Adverbs) การใช้คำนาม (Nouns) การใช้สรรพนาม (Pronouns) การใช้คำสันธาน (Conjunctions) การใช้บุพบท (Prepositions) การใช้เครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessives) การใช้การนำหน้าคำนาม (Articles) การใช้ตัวขยายคำนาม (Quantifiers) การใช้กริยาช่วย (Modals) การใช้กริยาไม่แท้ (Infinitives and Gerunds) การใช้รูปกริยาต่างๆ (Verb forms) การใช้กรรมวาจก (Passive voice) การใช้กาลต่างๆ (Tenses) การใช้ประธานและกรรม (Subjects and Objects) การใช้ประธานและกริยาสอดคล้องกัน (Subject-verb Agreements) การใช้โครงสร้างประโยคประเภทต่างๆ (Sentence structures) การสะกดคำ (Misspelling) การใช้คำซ้ำ (Repetition) การเรียงคำ (Word order) การเลือกใช้ประเภทของคำ (Wrong part of speech) การเลือกใช้คำศัพท์ (Wrong choice of words) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) อื่นๆ (Unclassified errors)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อผิดพลาดทั้งหมดที่พบในแบบทดสอบได้มานับจำนวนครั้ง พร้อมทั้งหาค่าร้อยละ (Percentage) ของข้อผิดพลาดในแต่ละประเภท เพื่อวิเคราะห์หาประเภทข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดจากมากไปน้อย

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 27 ชิ้นงาน ค้นพบข้อผิดพลาดจากงานเขียน โดยแยกเป็นประเภท ดังตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความ 5 อันดับ

ข้อผิดพลาดที่พบในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประโยคไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment)	116	18.44
2. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)	85	13.51
3. คำนำหน้าคำนาม (Article)	76	12.08
4. คำกริยาผิดรูปกาล (Verb Tense)	66	10.49
5. การเลือกใช้คำศัพท์ (Word Choice)	54	8.59

จากตารางที่ 1 พบว่าข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษทั้งหมด 629 จุด จากงานเขียนทั้งหมด ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment) 18.44% เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) 13.51% อันดับที่สาม คือ คำนำหน้าคำนาม (Article) 12.08% คำกริยาผิดรูปกาล (Verb Tense) 10.49% และอันดับที่ห้า การเลือกใช้คำศัพท์ (Word Choice) 8.59% ตามลำดับ

นอกจากนี้ ข้อผิดพลาดอื่นๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ คำบุพบท (Preposition) 7.47% การใช้อักษรตัวใหญ่ (Capitalization) 16.52% ความสอดคล้องระหว่างประธานและคำกริยา (Subject-Verb Agreement) 5.25% คำนามพหูพจน์ (Plural noun) 4.93% คำสันธาน (Conjunction) 3.34% คำสรรพนามเชื่อมประโยค (Relative pronoun) 2.54% คำสรรพนาม (Pronoun) 2.23% การเรียงลำดับคำ (Word order) 2.07% คำคุณศัพท์ (Adjective) 1.91% การขาดหายไปของคำศัพท์ในประโยค (Word missing) 0.32% และ ลำดับสุดท้าย คือการสะกดคำ (Spelling) 0.32%

จากข้อผิดพลาดทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ มีประเภทของข้อผิดพลาด (Error Classification) และข้อผิดพลาด (Error Identification) ที่พบมากที่สุด 5 อันดับแรก พร้อมทั้งการแก้ไขข้อผิดพลาด (Error Correction) มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment) เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด (18.44%) นักศึกษาเขียนประโยคที่ขาดประธาน หรือคำกริยาในประโยค ใช้กลุ่มวลีในการเขียนประโยค ทำให้เกิดรูปประโยคไม่สมบูรณ์ เช่น ข้อผิดพลาด (Error) “Constellation of stars at two campsites during the night.” แก้ไข (Correction) เป็น “There is a constellation of stars at two campsites during the night.” นักศึกษาเขียนประโยคที่ขาดส่วนประธาน และคำกริยา แต่ใช้กลุ่มคำวลี (phrase) ทำให้ประโยคดังกล่าวไม่สมบูรณ์ และ “Thung Hua Chang, a small and quiet district of Lamphun province.” แก้ไขเป็น “Thung Hua Chang is a small and quiet district of Lamphun province.” นักศึกษาขาดการใส่คำกริยา (verb) ในประโยค โดยควรใช้ is ซึ่งเป็นคำกริยาที่สอดคล้องกับประธาน เอกพจน์ในประโยคดังกล่าว

1.2 เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) เป็นข้อผิดพลาดที่พบเป็นอันดับสอง (13.51%) นักศึกษาเลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ไม่เหมาะสมกับประเภทของประโยคที่เขียน ไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) ในการแบ่งประโยค ขาดเครื่องหมายมหัพภาคเมื่อจบประโยค เช่น “When we stand near the waterfall there will be water splashing on us.” แก้ไขเป็น “When we stand near the waterfall, there will be water splashing on us.” นักศึกษาตกหล่นเครื่องหมายจุลภาค (,) หลังอนุประโยค When we stand near the waterfall ก่อนขึ้นต้นอนุประโยคถัดมา “there will be water splashing on us.” และ “Furthermore it is very convenient because everything is free.”

often come here to picnic with family” แก้วใจเป็น “With those pleasant atmospheres, people often come here to picnic with family” นักศึกษาใช้คำคุณศัพท์ (adjective) ผิด โดยใช้คำว่า pleasing มาขยายความคำว่า atmospheres ซึ่งคำศัพท์ที่ถูกต้อง ควรใช้คำว่า pleasant ที่หมายถึง สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาดในด้านการเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์มากที่สุด ขาดประธาน ขาดคำกริยาในข้อความ ทำให้รูปประโยคไม่สามารถสื่อความหมายที่ต้องการ สมบูรณ์ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการแปลข้อความโดยตรงจากภาษาแม่ไปเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งมีโครงสร้างทางที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sawalmeh (2013) พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ในงานเขียนเรียงความ หลายประโยค ขาดการใช้ประธานและคำกริยา ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความหมายของประโยคได้ครบถ้วน โดยสาเหตุหลักมาจากภาษาแม่ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อผิดพลาดที่พบเป็นอันดับต่อมา คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) ในการแบ่งอนุประโยค มีการเขียนข้อความติดๆ กัน โดยไม่ใส่เครื่องหมายมหัพภาค สาเหตุเนื่องจากนักศึกษาไม่เข้าใจกฎการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษ ที่มีความแตกต่างจากภาษาแม่ของตน ซึ่งสอดคล้องกับ Richards (1974) ที่ระบุถึงสาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดว่า เกิดจากผู้เรียนนำสิ่งที่เป็ความรู้เดิมไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้จากการท่องจำ หรือเทียบเคียง (analogy) ที่ไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุคนธา พุสุวรรณ (2562) พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในประโยคมากเป็นอันดับสอง นอกจากนี้ นักศึกษายังมีปัญหาในการใช้คำนำหน้าคำนามที่ถูกต้อง โดยเลือกใช้ไม่สอดคล้องกับประเภทของคำนามในประโยค ตกหล่นการใส่คำนำหน้าคำนามในหลายๆ จุด ทั้งนี้ สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการแยกประเภทของคำนามในภาษาอังกฤษ และเป็นสาเหตุจากอิทธิพลของภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ของนักศึกษา ที่ไม่มีการแยกประเภทคำนาม หรือการใช้คำนำหน้าคำนาม เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khasawneh (2014) พบว่านักศึกษามีข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำนำหน้าคำนามเป็นอันดับหนึ่งของข้อผิดพลาดในงานเขียนทั้งหมด อันดับถัดมา คำกริยาผิรูปรูปกาล (Verb Tense) และ การเลือกใช้คำศัพท์ (Word Choice) ตามลำดับ ข้อผิดพลาดดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย เกศิณี บำรุงไทย (2554) และสิทธิศักดิ์ พงษ์ผือฮี (2555) ที่พบว่า ส่วนมากมีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การใช้คำไม่ตรงกับบริบท การใช้รูปแบบกริยาที่ไม่ถูกต้อง และการใช้คำนำหน้านาม เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านต่างๆ และ

ข้อเสนอแนะคล้ายคลึงกัน เช่น ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค อาจารย์ผู้สอนควรสอนองค์ประกอบสำคัญในการเขียน คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และควรสอนอย่างมีกระบวนการขั้นตอน และการมีโมทัศน์ที่ผิดพลาด การไม่รู้ข้อจำกัดของกฎ และการใช้กฎไม่สมบูรณ์ อาจารย์ผู้สอนควรเน้นคำศัพท์ ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคให้มากขึ้น ใช้หนังสือและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน อธิบายให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้ศึกษามีความเข้าใจในความคล้ายและความต่างของทั้งสองภาษาดีขึ้น ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางการเขียนเรียงความของนักศึกษาครั้งนี้ ทำให้พบว่าข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เกิดจากอิทธิพลของการถ่ายโอนภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมาย นักศึกษายังไม่เข้าใจข้อแตกต่างของโครงสร้างประโยคพื้นฐานและประโยคที่ซับซ้อนและกฎไวยากรณ์ รวมถึงบริบทภาษาอื่นๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญแตกต่างกันระหว่างภาษาซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษดังกล่าวสามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

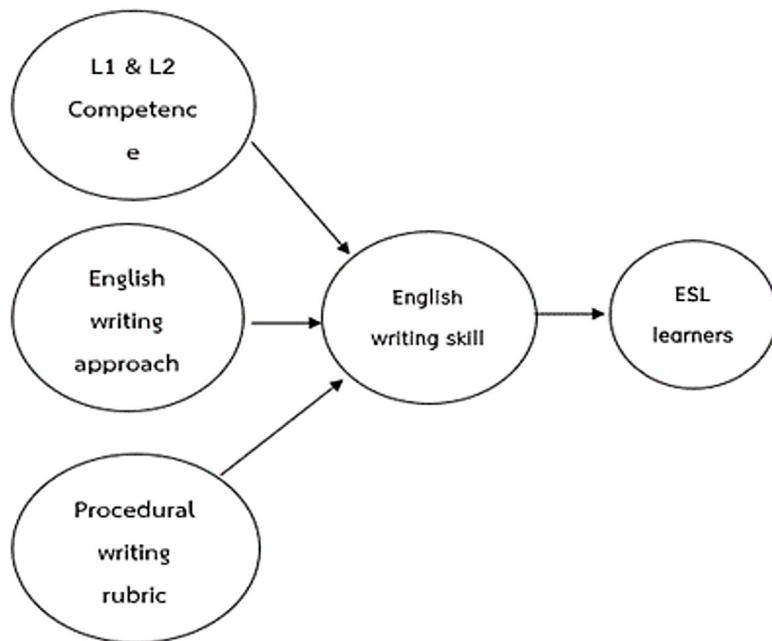
1. ผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรให้ความสนใจในการเขียนประโยคสมบูรณ์ให้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คำนำหน้านาม รูปกาลกริยา และคำที่ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทให้มากขึ้น และควรให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเขียนที่นักศึกษาทำผิดซ้ำ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักภาษายิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนเน้นสมรรถนะทางภาษา โครงสร้างประโยคที่แตกต่างกันระหว่างที่หนึ่งและภาษาที่สอง รวมถึงประเด็นสำคัญอื่นๆ ที่ผู้เรียนเขียนผิดพลาดบ่อยครั้งและสร้างเกณฑ์การประเมินให้ตรงกับประเด็นหัวข้อที่ควรประเมิน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ภาษาแม่ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (L1 & L2 Competence) ด้านโครงสร้างภาษา (Sentence Structure) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) คำนำหน้าคำนาม (Article) คำกริยารูปกาลของกริยา (Verb Tense) การเลือกใช้คำศัพท์ (Word Choice) การจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English writing approach for ESL learners) รวมทั้งเกณฑ์การประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษ (Procedural writing rubric) ต้องปรับให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบในงานเขียน การจัดการเรียนการสอนควรเน้นสมรรถนะทางภาษา ความเข้าใจโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกันระหว่างภาษาแม่ (L1)

และภาษาที่สอง (L2) รวมถึงบริบททางภาษาประเด็นสำคัญอื่นๆ ที่ผู้เรียนภาษาที่สองทำผิดซ้ำๆ และสร้างเกณฑ์การประเมินงานเขียนให้เหมาะสมกับหัวข้อที่ควรประเมิน เป็นต้น

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรประเทศไทย.
- เกศินี บำรุงไทย. (2554). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร.
- นัสยา ปาติยเสวี. (2561). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(3), 815-833.

- วันทนี แสงคล้ายเจริญ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนภาษาอังกฤษและกลยุทธ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(3), 538-554.
- สิทธิศักดิ์ พงษ์อื้อ. (2555). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุคนธา พุสุวรรณ. (2562). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน *การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัจฉรา เฟ่งพานิช. (2530). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Camilleri, G. (2004). Negative transfer in Maltese students' writing in English. *Journal of Maltese Education Research*, 2(1), 3-12.
- Chen, H. C. (2004). Asymmetrical performance of English null subjects and null objects for Chinese college students. *Selected papers from the thirteenth international symposium on English teaching* (138-148). Taipei: The Crane Publisher.
- Dulay, H., Burt, M., & Krashen, S. (1982). *Language Two*. New York: Oxford University Press.
- Fahmida, B. (2010). *Bangladeshi Tertiary Level Students' Common Error in Academic Writing*. (Master of Arts in Applied Linguistics and ELT). BRAC University. Dhaka.
- Hayati, W. (2019). An Analysis of Written Errors: A Case of Second Semester Students of English. *LET: Linguistics, Literature and English Teaching Journal*, 9(1), 77-87.
- Heaton, J. B. (1975). *Writing English Language Tests*. New York: Longman Inc.
- Huang, S. J. (2001). *Error analysis and teaching composition*. (Master Thesis). National Tsing Hua University. Hsinchu.
- Khasawneh. F., (2014). Error Analysis of Written English Paragraphs by Jordanian Undergraduate Students: A Case Study. *International Journal of English Language, Literature and Humanities*, 2(13), 2321-7065.

- Sawalmeh, M. (2013). Error Analysis of Written English Essays: The case of Students of the Preparatory Year Program in Saudi Arabia. *English for Specific Purpose World*, 14(40), 1-17.
- Richards, J. C. (1974). *Error Analysis: Perspective on Second Language Acquisition*. London: Longman Group Ltd.
- Ridha, N. (2012). The Effect of EFL Learners' Mother Tongue on their Writings in English: An Error Analysis Study. *Journal of the College of Arts, University of Basrah*, 1(60), 22-45.
- Sarfraz, S. (2011). Error Analysis of the Written English Essays of Pakistani Undergraduate Students: A Case Study. *Asian Transactions on Basic & Applied Sciences*, 1(3), 5-29.
- Jenwitheesuk, T. (2009). A Study of Persisted Syntactic Errors in Writing of the 3rd Year Students of English for International Communication Program. In *Proceedings of International Conference on the Role of University in Hands-On Education* (pp. 982-986). Chiang Mai: Rajamangala University of Technology Lanna.
- Tribble, C. (1996). *Writing*. Oxford: Oxford University Press.

